

STRATEN EN STRAATNAMEN VAN WELEER

AFLEVERING II

Lies Haan-Beerends

In aflevering I heb ik de meeste straten in de oude dorpskern beschreven, gelegen tussen de Utrechtseweg, de Soestdijkseweg-zuid, de Looydijk en de Hessenweg/Bilthovenseweg. Daar bevindt zich de oude dorpskern. Voor 1900 was slechts in dat gebied aaneengesloten bebouwing te vinden. In de rest van de toenmalige gemeente De Bilt was de bebouwing nog schaars. In dit artikel zal ik het gebied tussen de Looydijk/Prof. Dr. T.M.C. Asserweg en de Groenekanseweg beschrijven. Aan het einde van aflevering I beloofde ik u meer te vertellen over de Hessenweg en de Soestdijkseweg zuid. Die belofte zal ik in deze aflevering nakomen. Ik begin met de Hessenweg.

De naam Hessenweg doet vermoeden met een oude handelsweg van doen te hebben. Vanaf de 17^e eeuw bestonden er afspraken over de asbreedte van wagens. Men dacht dat, wanneer de wagens een standaard breedte hadden, de wegen minder snel stuk gereden zouden worden waardoor het interprovinciale verkeer vergemakkelijkt werd. Het internationale transport kon echter niet uit de voeten met het in de Zeven Provinciën vastgestelde formaat van 1.28 meter. De Duitsers maakten gebruik van grotere en zwaardere wagens die soms wel met vijf tot zes paarden bespannen werden. Die karren werden 'hessenwagens' genoemd, waarschijnlijk omdat uit Hessen afkomstige kooplieden deze vorm van vrachtverkeer verkozen. De hessenwagens lieten diepe en

brede sporen achter. Daarom werden er voor deze voertuigen speciale routes aangewezen. Die wegen werden vaak Hessenweg genoemd. Onze Hessenweg is echter nooit een Hessenweg geweest. De heer J.W.H. Meijer, auteur van het boek *Kleine Historie van De Bilt en Bilthoven*, meent dat de naam afgeleid is van essenhakhout. Essen werden in het verleden voor het verkrijgen van brandstof aangeplant. In de nabijheid van de Hessenweg lag ooit een stuk land, genaamd de Essenkamp. De naam Essenkamp is tegenwoordig als straatnaam in gebruik. Het is een straatje dat van de Nieuwstraat met een bocht op de Molenkamp aansluit. De Molenkamp op zijn beurt komt met een bocht op de Hessenweg uit. Beide straten lopen deels evenwijdig ten oosten van de

*Hessenweg.
Uitg. N.V. Willfried Deyhle, Amsterdam.*

Hessenweg. De namen werden bij raadsbesluit van 27 oktober 1977 officieel vastgesteld. De naam Hessenweg werd officieel vastgesteld bij het eerste naamgevingbesluit dd. 27 juli 1903. In dat besluit staat bij de letter q de volgende tekst: 'de weg op de grens van de Achterdijk en de Blauwcapelscheweg tot de onder u genoemde weg: Hessenweg.' Met Achterdijk wordt de Burgemeester de Withstraat bedoeld. En de met u aangeduide weg is de

Groenekanseweg. De eerste bebouwing langs de Hessenweg vond plaats rond 1890. Zo werd er op 8 maart 1895 aan W.M. Reyerse vergunning verleend voor de bouw van een woonhuis. In 1898 werd het pand Hessenweg 120 gebouwd. In dat voormalige woonhuis is tegenwoordig de snackbar gevestigd. Rond 1910 werd de weg verhard. In 1919 werd er in opdracht

van de woningbouwvereniging Patrimonium een aantal eengezinswoningen gebouwd aan de westzijde van de weg. Dat zijn de huidige nummers 49-95. In het begin van de jaren zestig werd de Hessenweg verbreed, waarna er langzaam maar zeker steeds meer winkels kwamen en de Hessenweg uitgroeide tot een ware winkelstraat.

De Hessenweg werd in vroeger tijd vaak anders benoemd. Zo vindt men op oude

D. A. Bouman Jr. Amsterdam.

De Hessenweg (Molenweg) omstreeks 1901. Uitgave van D.A. Bouman, Amsterdam.

prentbriefkaarten de naam Molenweg. Dat heeft te maken met het feit dat op de zuidoost hoek Hessenweg-Looydijk een molen gestaan heeft. Johannes van Wich en kocht in 1871 honderd m² grond. Daarop werd een molen gebouwd die helaas in 1889 door brand werd verwoest en nadien niet werd opgebouwd. De Hessenweg werd ook wel als Esschensteeg

aangeduid. In een bouwaanvraag uit 1895 wordt die naam gebruikt. Maar ook in oude gerechtsnotulen is er sprake van Esschensteeg. Ook komen daarin de namen Eessensteeg, Esselsteeg of Hesselensteeg voor. Men was niet altijd even consequent betreffende de naamgeving van wegen. In een akte uit 1447 wordt vermeld dat een akker gelegen is bij de

Hesselensteech. In een akte uit 1652 wordt er gesproken over ‘2 ackeren gelegen tussen de Hesselsteech ende de Buersteech, streckende mede uyt de Bisschopswetering tot over de Loijdjick ...’. De genoemde Buersteech slaat op de huidige Waterweg. De Bisschopswetering is de wetering die langs de Groenekanseweg te vinden was en deels nog is.

In het reglement betreffende het schouwen van wegen en wateren uit 1831 staat: ‘de

Essensteeg, loopende van voornoemde Blauwcapelsche weg tot aan den Groenekansche weg.’ Het betreft hier dus de huidige Hessenweg, die nog steeds hetzelfde tracé heeft. In de wegenlegger uit 1857 staat: ‘Hessensteeg, puinweg, van den Achterdijk tot aan den Groenekanschenweg’. Ook in de wegenlegger uit 1886 wordt de naam

Hessensteeg gebruikt, gevolgd door de volgende omschrijving: ‘grindweg, loopende uit den Achterdijk of Blauwcapelschenweg beoosten en evenwijdig met den weg sub 7 vermeld tot aan den Bisschops- of Groenekanscheweg.’

De weg genoemd bij sub 7 werd als Watersteeg aangemerkt. Tegenwoordig kennen we die weg als Waterweg, een straat die in het verleden ook wel Buersteech werd genoemd. De weg

De Hessenweg omstreeks 1910. Uitgave Nauta, Velsen.

loopt al eeuwen van de Blauwkapelseweg naar de Groenekanseweg. Het deel tussen de Blauwkapelseweg en de Looydijk werd in 1923 verhard. Het noordelijke deel werd verhard in 1926. Nadien kwam de bebouwing ter weerszijden op gang. Langs de Waterweg is echter op de nummers 212-214 een dubbel woonhuis te vinden dat al uit 1855 dateert. Het draagt de naam Klein Jagtlust en ligt vlak bij de Groenekanseweg. Op 17 december 1912 werd aan C.W.Th. van Boetzelaer vergunning verleend om bij dat pand een houten paardenstal met wagenbergplaats te bouwen. Op de plek van Klein Jagtlust was echter, zoals blijkt uit de kadastrale atlas die in 1832 werd uitgegeven, al een boerenhuis te vinden dat eigendom was van Willem Jan Both Hendriksen. Het lag op het kadastrale perceel D 186. Nummer D 186a werd beschreven als tuin. Ook stonden er in 1832 langs de Waterweg vlak bij de Oude Looydijk al enkele daggeldershuisjes. Die lagen op de percelen D 183 a, b en d. Perceel D 183 c werd beschreven als tuin. De percelen waren het eigendom van jager Gerrit Smorenburg. De Oude Looydijk werd vroeger eigenlijk Ouwe Loyik genoemd. Het was een pad dat lag in het verlengde van de huidige Looydijk. Het doodlopende pad leidde naar de boerderij van

de familie Van Brenk. Die boerderij werd eind jaren zestig van de vorige eeuw afgebroken. Tegenwoordig is in het verlengde van de Looydijk de Prof. Dr. T.M.C. Asserweg te vinden. Die weg is een van de wegen die werden aangelegd ten behoeve van de wijk Weltevreden. Tot de naamgeving van elf wegen, gelegen in het gebied tussen de verlengde Looydijk en de Groenekanseweg, werd besloten op de openbare raadsvergadering van 25 oktober 1962.

Aan de huidige Looydijk lagen zoals blijkt uit de kadastrale atlas van 1832 ook al enkele daggelders, alsmede boerderij De Spiering die op de hoek van de Soestdijkseweg gelegen heeft (perceel D 231). Het daggeldershuisje gelegen op perceel D 221 a behoorde bij De Spiering en was, net als de boerderij, in eigendom bij Pieter Heronimus van Westreenen van Themaat. Een huisje gelegen op perceel D 215 was in bezit van Willem van Ginkel. Op perceel D 222 lag ook nog een daggeldershuisje dat toebehoorde aan Maas (geen voornaam genoemd). De naam Looydijk werd bij het eerste naamgevingsbesluit van 24 juli 1903 officieel vastgesteld. Maar in oude aktes werd de naam al gebruikt. Zo staat er in een akte uit 1635: ‘... gront ... strekkende van de Steenstraat noordwaarts op tot aan de Loydijck toe’. Ook

op een kaart van de Roy uit 1696 wordt de Looydijk aangegeven, zij het gespeld met een o. In de wegenlegger van 1886 staat de weg als volgt omschreven: 'Looydijk, zandweg, loopende uit de Soestdijker straatweg in westelijke rigting tot aan de Watersteeg'. De meeste bebouwing langs de Looydijk kwam na 1895 tot stand. De vergunning voor de bouw van twee arbeiderswoningen, gelegen op de nummers 98 en 100, werd verleend op 22 maart 1895. Op 24 februari 1904 werd aan L.

Villa Maryland. Uitg. D.J.Radis, De Bilt.

v.d. Berkt vergunning verleend voor de bouw van twee woningen. Het betreft de huidige nummers 126 en 128. Nummer 128 kreeg de naam villa Berkenoord. Woninginrichter W.A. v.d. Kuil was er woonachtig. Op 26 november 1909 werd aan C.J. Streumer vergunning verleend voor de bouw van een winkelhuis (Looydijk 85). Op 21 november 1912 verkreeg likeurstoker J.G.H.A. Bootz (die in villa Maryland woonde, Soestdijkseweg 13) vergunning voor de bouw van zeven woningen

met schuren (Looydijk 17-29). Langzaam maar zeker ontstond er ook langs de Looydijk aaneengesloten bebouwing.

De Groenekanseweg is een voormalige ontginningsdijk waarlangs al vroeg diverse boerderijen te vinden waren. De weg leidt naar het dorp

Straten en straatnamen van weleer

Groenekan, dat zijn naam te danken heeft aan de herberg die aan het einde van de weg aan de noordkant te vinden was. Tegenwoordig is daar een wokrestaurant gevestigd. De Groenekanseweg werd in het verleden ook wel Bisschopsweg genoemd. Vreemd is dat op de kadastrale kaart uit 1832 (sectie D, tweede blad) bedoelde weg als Maartensdyksche Weg staat aangeduid. Wellicht een foutje? In het reglement uit 1831 staat: 'de Groenekansche

weg van ouds genaamd de Bisschopsweg, beginnende van den Soestdijkerstraatweg tot aan de grenzen van de gemeente Maartensdijk'. Ook langs de Groenekanseweg was volgens de kadastrale atlas van 1832 al bebouwing te vinden. Zo lag in die tijd op het voorterrein van de huidige serviceflat De Akker het tolhuis (perceel D 227 a), waarnaast een daggeldershuisje gelegen was (D 226) dat in eigendom was bij Gerrit Hagen. Ook trof men

*Soestdijkscheweg, kijkend in de richting van Bilthoven, met tolhuis.
Uitgave G. Paauw, Hessenweg 113, De Bilt.*

er diverse boerderijen, waaronder de niet meer bestaande boerderij Bildzigt (D 89) met bijgebouwen en het huis Meyenhage (D 94). Het laatste stuk van de Hessenweg fungeerde in die tijd als oprijlaan voor het huis Meyenhage. Zoals blijkt uit de kadastrale atlas waren in 1832 zowel Jagtlust als Meyenhage in bezit bij W. Diemont, die ook diverse boerderijen

in eigendom had, waaronder Bildzigt. De al genoemde jager Gerrit Smorenburg was anno 1832 niet alleen eigenaar van de daggeldershuisjes gelegen bij de Waterweg maar ook had hij boerderij Landlust (D 135) in bezit, gelegen langs de Groenekanseweg.

Veel van de in de kadastrale atlas vermelde bebouwing langs de Groenekanseweg is niet meer terug te vinden. Wel vinden we op nummer 124 de tot woning verbouwde langhuisboerderij, die gebouwd werd in 1877. Die boerderij draagt de naam De Olde Brandenburg. Ook op nummer 51 ligt een voormalige boerderij, gebouwd in 1901. Voor de bouw van die boerderij met bijgebouwen werd op 29 april 1901 vergunning verleend aan G.H.L. baron van Boetzelaer. Ook die boerderij heeft echter al heel lang een andere bestemming.

In de kadastrale atlas werden ook nog daggelderhuisjes vermeld die langs de (Heiligen)

Akker te vinden waren. Ze lagen op de percelen D 224 b en c en waren eigendom van Sijmen van Rheenen. In een bouwaanvraag uit 1895 van een inmiddels afgebroken arbeiderswoning met schuurtje staat als locatie Heiligen Akker genoemd. De naam Heiligen Akker had te maken met het feit dat bij de daar wonende familie Veenendaal godsdienstige bijeenkomsten werden gehouden.

De straat werd officieel bij besluit van 24 juli 1903 Akker genoemd, zijnde de eerste zijweg van de Looydijk tot de Groenekanse

De Soestdijksestraatweg 1903. Uitg. E. Lamaire, De Bilt.

W. H. H. H.

Straten en straatnamen van weleer

weg. Halverwege de 19e eeuw waren er enkele eenvoudige arbeiderswoningen gebouwd, waarlangs een pad kwam te lopen. Aan de andere kant van dit pad kregen de bewoners van de huizen een overplaats, die zij als groentetuin en voor het kweken van bloemen gebruikten. We vinden de weg voor het eerst genoemd in de raadsnotulen van 1867. Er werd toen geklaagd, dat de Heiligen Akker zo moerassig was. In de wegenlegger van 1886 wordt het tracé van de

Akker als volgt omschreven: ‘zandweg loopende uit den Looydijk tot aan den Bisschops- of Groenekanscheweg’.

Het grote uitbreidingsplan De Akker kwam in 1954 tot uitvoering. Daar de in dat plan geprojecteerde verbindingsweg van de Looydijk naar de Groenekanseweg vrijwel op dezelfde plaats kwam te liggen als het oude pad werd op de raadsvergadering van 26 juli 1954 besloten aan de nieuwe weg de naam de Akker te geven.

In hetzelfde besluit werd ook de naam Ambachtstraat vastgelegd voor ‘de weg, lopende in de richting Oost-West, door het terrein bestemd voor kleine industrie benoorden de Looydijk’. De omschrijving van de Akker luidde: ‘de weg, lopende in de richting Zuid-Noord, vlak ten Westen van de thans nog bestaande doch binnenkort op te heffen weg, genaamd Akker’.

*Hoek Soestdijksestraatweg-Groenekanseweg.
Ansichtkaart gemaakt tussen 1900-1905.*

Bij besluit van 27 september 1954 kregen de meeste andere wegen van het bestemmingsplan de Akker hun namen. Op 21 december 1955 was er een naamgevingbesluit waarbij o.a. de Herenweg, de Mamuchetweg en de Runnebeek benoemd werden. Bij raadsbesluit van 19 maart 1963 werd de naam van het gedeelte van de Dr. Schaepmanweg, voor zover gelegen tussen de Troelstraweg en de Henrica van Erpweg, gewijzigd in Mr. S. van Houtenweg.

De Herenweg was vroeger korter dan de huidige weg en sloot niet aan op de Dr. Schaepmanweg. De naam Herenweg was slechts een gebruiksnaam. De er langs staande huisjes, die gebouwd waren in de tweede helft van de 19e eeuw, hadden officieel Hessenweg als adres. De naam Herenweg is volgens J.W.H. Meijer ontleend aan een Biltse overlevering. Aan het eind van de 19e eeuw woonde in een van de arbeiderswoningen een knappe jonge vrouw, die op geregelde tijden bezoek ontving van een zoon van een van de buitenplaatsbewoners. De jongeman, over wie de buurt gewoon was te spreken als 'de heer', kwam te paard en werd door de buurtbewoners vriendelijk begroet. Aan deze voorname en gerespecteerde bezoeker zou het pad de naam Herenweg te danken hebben. De naam van de minnaar werd niet genoemd.

Hoewel het voorgaande een romantische snaar raakt, moet niet vergeten worden dat de weg een klein stukje was van de oude Hoocheweg of Heerenwech, welke vóór 1250 al de belangrijke oost-westroute was richting Utrecht. De weg sloot via zandpaden in oostelijke richting aan bij de in Zeist gelegen Oude Arnhemsebovenweg. Bij het in exploitatie brengen van het plan De Akker lag het voor de hand de toen bestaande Herenweg door te trekken en daardoor een aansluiting te maken met het verdere wegennet. De naam Herenweg was inmiddels gemeen goed geworden. De Raad besloot derhalve op 27 september 1954 deze te handhaven. Nadat de verbetering van de weg en de geprojecteerde doortrekking tot de Dr. Schaepmanweg tot stand waren gekomen besloot de Raad op 21 december 1955 definitief de naam Heerenweg officieel vast te stellen. In het besluit werd de naam gespeld met twee ee's.

Ik beloofde u aan het einde van aflevering I ook de historie en de oude namen van de Soestdijkseweg te melden. Die belofte dien ik waar te maken. Volgens een antwoord op een vraag, gesteld in 1815 door het Departement van Oorlog, omschrijft de toenmalige burgemeester de noord-zuid lopende weg als volgt: 'Door dit gerecht loopt er verder eene weg in zandgrond bestaande Noordoostwaards,

DE BILT, — Soestdijker straatweg.

Uitg. Nauta, Velsen. 4279

*Hoek Dorpsstraat-Soestdijksestraatweg. Ansichtkaart gemaakt tussen 1900-1905.
Uitg. Nauta, Velsen.*

voorbij de buitenplaats Jachtlust naar Soestdijk, zijnde deze weg in het zomer seizoen zwaar om te gaan, loopende tusschen wei, bouw en heilanden door.'

De weg is dus al eeuwen een verbindingsweg met Soestdijk. Het was lange tijd een zandweg. Tussen de Groene-kanseweg en de Jan Steenlaan

eigendom bij W. Diemont. De weg staat op de kadastrale kaart, die het gebied ten noorden van de Groenekanseweg weergeeft, als De Prinsche Laan aangeduid.

Het stuk van de Soestdijkseweg vanaf de Dorpsstraat tot de Groenekanseweg werd vroeger Spieringweg genoemd. Op de

lag het tracé vroeger iets oostelijker. Maar verder is het tracé nog nagenoeg hetzelfde als in 1815. Zoals blijkt uit de kadastrale atlas van 1832 lag op perceel D 78 Jachtlust, waarbij enkele dienstgebouwen, een boerderij, oranjerie, schuur en erf. Dit alles in

desbetreffende kadastrale kaart (sectie D, tweede blad) staat deze naam echter niet vermeld. Op de hoek van de Looydijk en de Soestdijkseweg stond, zoals reeds gezegd, boerderij De Spiering (D 231) die in 1902 afgebroken werd.

Aan de oostkant van dat stuk Soestdijkseweg was er anno 1832 nauwelijks bebouwing. Op de kaart betreffende sectie B, derde blad staat op perceel B 91 een 'schuur en erf voor de landbouw', in eigendom bij Pieter Heronimus Westrenen van Themaat, de toenmalige eigenaar van Houdringe. Het voormalige tolhuis heeft tegenwoordig als adres Soestdijkseweg-zuid 98 en is te vinden bij de Vissersteeg.

Vroeger stond het op de zuidwesthoek van de Groenekanseweg, daar waar nu het voorterrein te vinden is van serviceflat De Akker. Villa Maryland, gelegen aan de westkant op nummer 13, werd gebouwd tussen 1880 en 1890. Op 7 mei 1896 werd aan likeurstoker J.G.H.A. Bootz vergunning verleend om bij zijn huis een stal en koetshuis te laten bouwen.

In de *Algemene Politieverordening* van 1881 werd voor de Soestdijkseweg de naam Prinsenlaan gebruikt. Volgens een notitie van J.W.H. Meijer begon de Prinsenlaan ten noordwesten van de ijsbaan, liep achter de Parklaan en kwam uit bij de huidige Boslaan. Vóór de aanleg van de spoorlijn liep de weg zonder onderbreking door

richting Soest. Rond 1390 werd de bosweg aangeduid als 'de wech nae Hees'. Hees is een buurtschap, behorend bij de gemeente Soest, dat te vinden is achter het Spiehuis, gelegen aan de Biltseweg ter hoogte van het benzinstation. Zie betreffende deze weg het artikel geschreven door Hans Lägers, verschenen in *De Biltse Grift* van juni 1995. De naam 'wech nae Hees' kwam in onbruik toen stadhouder Willem III in 1674 een hofstede kocht die hij liet verbouwen tot jachthuis. We kennen dat voormalige jachthuis nu als paleis Soestdijk, zij het dat het vergroot en verfraaid is. Daar de Oranjeprinsen de zandweg veelvuldig gebruikten, ontstond de naam Prinsenlaan.

Het stuk weg, gelegen tussen de Groenekanseweg en de spoorlijn, was een particuliere zandweg behorende bij Jagtlust. In 1826 werd er toestemming verleend om de hele weg tussen Soestdijk en De Bilt te bestraten, ook het particuliere gedeelte. De nieuwe straatweg werd al gauw Soesterwegh of Soestdijker (straat)weg genoemd. Maar in de volksmond bleef de naam Prinsenlaan nog lang gebruikelijk. Langs de weg werden drie tolhuizen gebouwd, waarvan er twee op Bilts grondgebied lagen. Een eeuw lang werd er tol geheven. Op 1 januari 1929 kwam daar een eind aan. De gemeente De Bilt kreeg toen het

beheer over dat deel van de weg dat binnen de gemeentegrenzen viel. Kort daarna werd de weg door de gemeente in verschillende fasen verbreed en werd er een fietspad en een voetpad aangelegd. Rond 1960 werd het gedeelte tussen de Dorpsstraat en de Groenekanseweg opnieuw verbreed. Het tolhuisje, dat nu als adres heeft Soestdijkseweg zuid 98, lag voorheen op de zuidwesthoek. Het werd vanwege de verbreding afgebroken en aan de oostkant ter hoogte van de Visserssteeg heropgebouwd.

Bij het al eerder genoemde naamgevingbesluit van 24 juli 1903 werd de naam 'Soestdijkscheweg' gegeven aan 'de weg van de Dorpsstraat bij Hotel Nas langs het station tot aan de grens van Zeist.' Er was dus nog geen onderscheid tussen Soestdijkseweg noord en zuid. Dat onderscheid werd jaren later pas gemaakt. Bij besluit van 1 juli 1933 besloten B. & W. dat de toenmalige Soestdijkscheweg de navolgende namen kreeg: 'van Utrechtseweg tot Spoorlaan: Soestdijkscheweg Zuid van Spoorlaan tot spoorlijn: Emmaplein en benoorden spoorlijn: Soestdijkscheweg Noord.' Bij het raadsbesluit dd. 29 maart 1966, dat van kracht werd op 1 mei 1966 werd besloten ook 'aan het wegvak gelegen tussen De Holle Bilt - Dorpsstraat vanouds Steenstraat en rijksweg 25,

de naam Soestdijkseweg zuid' te verlenen.

In het gebied ten zuiden van de Groenekanseweg is in de 20e eeuw veel nieuwbouw gerealiseerd. Zoals in dit artikel vermeld, ontstond er begin 20e eeuw langs de Hessenweg, de Looydijk en de Waterweg gaandeweg meer bebouwing. De huizen langs de Groen van Prinstererweg dateren veelal uit de jaren dertig van die eeuw. Tot naamgeving van die weg werd door de raad besloten op 29 januari 1930. Het Burgemeester Van Heemstrakwartier werd op 23 april 1935 benoemd. Ook de bebouwing die daar te vinden is werd dus voor het merendeel voor de oorlog gebouwd. Na de oorlog kwam na 1954 het uitbreidingsplan De Akker tot stand. Ook de bebouwing op het zogenoemde La Plata-terrein dateert uit die tijd. Bij besluit van 25 oktober 1954 werden de namen Buys Ballotweg, Aeolusweg, Cumulusweg, Cirrusweg, Nimbusweg en Stratusplein vastgesteld, allen gelegen tussen de Hessenweg en de Waterweg.

Het eerste deel van de wijk Weltevreden werd gerealiseerd na 1962. De omschrijving in het naamgevingbesluit betreffende het eerste stuk van de Alfred Nobellaan luidt: 'Alfred Nobellaan: aan de weg, gaande vanaf de

Groenekanseweg tot aan het verlengde van de Looydijk'. Het tweede deel van de wijk Weltevreden, gelegen ten zuiden van de Prof. Dr. T.M.G. Asserweg, ontstond na 1968. Het naamgevingbesluit betreffende de wegen die daar gelegen zijn is gedateerd 16 december 1968. De naam Alfred Nobellaan ging toen ook gelden voor het verlengde van de al bestaande weg. Ook de weg gelegen ten westen van de Biltse Rading werd in dat besluit benoemd. Deze ging Weltevreden heten. De Biltse Rading was toen nog niet aangelegd. Die weg werd pas benoemd bij raadsbesluit van 29 april 1971. Het eerste gedeelte van die weg, beginnend bij het Kardinaal de Jongplein, zou op 19 mei 1971 in gebruik genomen worden. Er diende een naam voor de randweg verzonnen te worden. De geprojecteerde weg was gelegen op grondgebied van de gemeentes Utrecht, Maartensdijk en De Bilt. Men wilde echter slechts één naam hanteren. Na overleg werd besloten tot Biltse Rading. Het Oudhollandse woord 'rading' betekent grensscheiding. Het is dus een toepasselijke naam.

In het gebied, gelegen tussen de Groenekanseweg en de Looydijk/ Prof. Dr. T.M.G. Asserweg is de meeste bebouwing dus in de jaren vijftig en zestig van de vorige eeuw

ontstaan. Van later datum is de bebouwing langs de Prof. Dr. P.J. Crutzenlaan. Die ontstond pas na 1996. Nadien ontwikkelde de gemeente zich voornamelijk in noordelijke richting. Wellicht dat daar ook nog een artikel aan gewijd kan worden.

Gebruikte literatuur

S. Broekhoven en S. Barends, *De Bilt, geschiedenis en architectuur*. Zeist, 1995.

De Bilt in 1832 Grondgebruik en eigendom. Dl 2. Tekst. Kadastrale atlas provincie Utrecht 5. De Bilt, 1999.

Documentatie van de Historische Kring d' Oude School over wegen. Samengesteld door L. Haan-Beerends (waarin verwerkt notities gemaakt door J.W.H. Meijer).

Extract register van transporten, plechten en andere scabinale acten van het Gerecht van Oostbroek en De Bilt. Deel I, periode 1632-1661. Samengesteld door P.H.Damsté [Het origineel berust tegenwoordig in: Breukelen, RHC Vecht en Venen, *Dorpsgerechten*, inv.nr. 1591].

Diverse adresboeken.

Lies Haan-Beerends en Jan van der Heijden, *Inventarisatie van Bouwaanvragen bij de gemeente De Bilt, 1895-1913.* De Bilt, 1995

J.W.H. Meijer, *Kleine Historie van De Bilt en Bilthoven.* Bunnik, 1995.

Leggers der Wegen in de Gemeente De Bilt (GA 468).

De Biltse Grift van oktober 1994, juni 1995 en december 1998